

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

EIND-REDACTRICE:

MEVR. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, LORENTZLAAN 59, ZEIST

UITGAVE: H. A. VAN BOTTENBURG N.V., PRINSENGRACHT 493, AMSTERDAM (C.)

POSTGIRO No. 177182

TELEFOON 43581

GEM. GIRO AMSTERDAM B 5785

Waarom eet uw Meester met de tollenaars en zondaren?

En het geschiedde, als hij in het huis van Mattheüs aanzat, zie vele tollenaars en zondaren kwamen en zaten mede aan met Jezus en Zijne discipelen.

Mattheüs 9: 10.

Met elkander eten veronderstelt samenhang, intimiteit. Een vreemde of kennis, komt op bezoek, vriend en maag zit mee aan tafel. Waar men mee verkeert, wordt men mee geëerd, wie bij den koning ter maaltijd is genoodigd ontvangt daarmede iets van vorstelijken glans. Vandaar de verontwaardiging der Farizeërs, geuit tegen de discipelen; den Meester zelf dorsten zij nog niet aan, waarom eet uw Meester met tollenaars en zondaren?

Door met zulke menschen aan te zitten en zich zelf Zone Gods te noemen, riep de Heiland minachting voor zijn persoon op in de handen der eigengerechte Farizeërs.

Wist Hij dan niet, Die dorst te zeggen, Ik weet al wat er in den mensch is, dat deze tollenaars behoorden tot de handlangers der Romeinen, die Israël zijn vrijheid ontnamen?

Dat zelfs in Rome de slechtheid der tollenaars spreekwoordelijk was. Dat zij meesters waren in het omkopen, verdrukken, afzetten en bedriegen. Dat één eerlijken tollenaar in Rome na zijn dood als een uitzondering geëerd werd door een grafschrift: „Hier ligt een eerlijke tollenaar”. Dat alle Joden een bijzonderen afkeer koesterden voor deze geldwolven, uit hun geslacht gesproten, die een beleediging waren voor de volksoverheden.

Eten met de tollenaars en zondaren. Hoe kon deze Meester uit Nazareth een eerlijk mensch zoo'n slag in het gezicht geven?

Ja dat kon de Meester alleen doen, omdat Hij de Verlosser der wereld was, de Zone Gods, die in de wereld kwam om zondaren zalig te maken.

De brave Farizeërs behoeften Hem niet. De gezonden naar lichaam en ziel hadden den Medicijnmeester niet noodig. Christus met innerlijke barmhartigheid over deze „zondaren” be-

wogen, riep Levi uit het tolhuis. Levi, wiens naam Jezus veranderde in *Mattheüs*, gave Gods.

Hij mocht Jezus' discipel worden, hij zou een der twaalf apostelen worden, één der vier schrijvers van het Evangelie.

Juist omdat de Meester wist wat in den mensch was. Juist omdat Jezus niet werkt met de uiterlijke feiten maar in groote barmhartigheid blikte in Levi's gemoed en daar den innerlijken onvrede, de door Zijn geest gewekte begeerte van bekeering en omkeering zag. Christus zag den nood in Levi's leven, liet zich door geen haat of hoogmoed van Farizeërs in Zijn barmhartigheids-werk hinderden.

De tollenaars, verraders van hun eigen volk? Het was zóó. Toch hun bekeering ging Christus ter harte, óók der tollenaars ziel liep gevaar. En al zou de Zoon des menschen binnen drie jaren als land- en godsdienstsverrader, als een die zich zelf koning maakt aan het kruis genageld worden. Tegenover de *geveinsheid* der Farizeërs stelt Christus de *barmhartigheid* Gods, die barmhartigheid welke boven alles verheven is en zich naast en in de plaats van zondaren stelt.

„Deze ontvangt de zondaars en eet met hen!” Smadelijk haalden de Farizeërs de schouders op.

Doen wij niet dagelijks desgelijks? Is ons hart niet boordevol gekrenkte trots, ontevredenheid en hoogmoed? Kunnen wij aanzitten met onze vijanden om hen te trekken uit de duisternis tot het licht? Hebben wij er onze naam, onze menschelijke trots voor over, om degenen, die zich misdragen, te ontvangen in ons huis en met hen aan te zitten? Willen wij als Levi Jezus volgen en in nieuwigheid des levens wandelen?

Christus staat ook voor ons noodigend trekkend. Zijn we beter dan de tollenaars en de zondaren, beter ook dan die geveinsde Farizeërs? God ziet en kent ons door en door. Vernederen wij ons onder de krachtige hand Gods en hebben wij *lief*. Ook onze vijanden.

JOH. BREEVOORT.